

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



Τό φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καί τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντού δροχιάς 4. Ἡ ἀοβαρέτος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν Ὑποκρατορειῶν ἀπαγορεύεται. Παρακαλοῦμεν ὄθεν τοὺς ἀγαπητοὺς μας ἀναγνώστες, δοσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν τοιοῦτῶν τι, νὰ μᾶς

Πετοῦν γοργόφτερα πουλιὰ, τὸ ἀρχοντόπουλο πεθαίνει. Κι' ὁ ἥλιος λάμπει στὰ ψηλά, περίσσια χώνοντας τὴ χάρη, ἀπόνετα, σὺν νὰ γελά...
Πουλιὰ λαλοῦνε στὸ κλωνάρι, καὶ κάτου σβᾶί τὸ παλληγάρι κι' ὁ ἥλιος λάμπει στὰ ψηλά...
«— Ἄς ἔλθουν μάγισσες καὶ μά-



Δὲν θὰ τὸ σώσουν τὰ φλωριά, δὲν θὰ τὸ σώσ' ἡ δύναμι σου, ἡ χόρη μόνο... κι' ἡ εὐχή σου, χρόνια, κὺρ ἀρχοντα, καὶ γειῶν. Κι' ἤλθε μιά κόρη σὰ φεγγάρι, γλυκεῖα, φτωχούλα, ταπεινὴ...
Τὸ σπῖτι ἔλαμψε ἀπὸ χάρη, πῆρε μὴν ὄψη φοιτητῆ.
Καὶ τόχουν θαῖμα αἰ χωριανοί, ποὺ ἔχει σωθεὶ τὸ παλληγάρι.
Ναι, τὸ ποίημα σὰς αὐτὸ ἐξεγορῶ ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ ἔχοντα πεινρὲς ἰδέες καὶ εἰκόνας. Αὐτὸ λέει κάτι. Συγκινεῖ. Ἔχει πνοὴν ποιήσεως. Ἔχει δμως καὶ δὺς ἀνυπόφορες δημοκρατικὰς ἰδέαις: «Ὀμοιοκαταληκτικὴ δὴλαθὴ τὸ ἐπρωταγῆρ καὶ εἴη, μὲ τὸ εκπατριεῖν. Ἀλλὰ ἡ λέξις εκπατριεῖς εἶνε ἀκατάλληλη, χτυπεῖ ἄσχημα στ' αὐτὰ. Ἀποφεύγετε ὅμως τὴν ῥίμης αὐτὴν σὸ ἐξῆς. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἡ μπαλλάντα σας αὐτὴ εἶνε καλὴ ἀρκετὰ. Ἐχετε τὴν δὲ ὑποδειγμα. Αὐτὸ εἶνε καλύτερο ἀπὸ τὴν ποιητικὴς συλλογὴς ποὺ ζήτατε καὶ ἡ ὅποιος δὲν χρησιμεῖον οὐ τίποτε. — Μυροῦντιον, Λεξανιά. Δὲν μποροῦνε νὰ σὰς δώσουν τὰς διευθύνσεις τῶν λογίων ποὺ ζήτατε, χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν τοὺς. Γι' αὐτὸ, ἀν θέλετε νὰ τοὺς γράψετε, στείλετε σὲ μᾶς τὴν ἐπιστολὴν σας κι' ἐμῆς θὰ τοὺς τὴν διαδιδάσκωμεν. Γραφεῖτε μόνον σὲ μιά γωνία τοῦ φακέλλου: «ἐπὶ τὸν Κον...», τὸ δνομα δὴλαθὴ τοῦ λογίου, πρὸς δὲν ἀπευθύνοντα.— Π. Σ. Π., Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημα σας ὑπερεῖσι στὴν στιχουργίαν. Ὡστόσο, μὴν ἀπελιπίσθε... Μελετήστε καὶ... βλεπούμε.— Ἀνδρέαν Κυρκώφ, Αἴγιον. Εὐχαριστοῦμεν. Ὅχι χροῖμα.— Κ. Παλιτάν, Πειραιᾷ. Σὰς γράφομεν ταχυδρομικῶς.— Θαλασσινήν, Ἴων. Σὰς ἀπαντήσομε σ' ἐνα ἀπὸ τὰ προηγουμένα φύλλα μας.— Θ. Δαιδαλιώτην, Κόμη. Τὸ διηγηματὸν σας οὐχ ἐπιτυχῆς. Ὑστερεῖ σὴν διατύπωσίν του.— Ι. Χ. Τὸ διηγηματὸν σας ἐντελὲ ἀτεχνὸ καὶ κακογράμητον. Διαβάσατε Ἕλληνας διηγηματογράφους κι' ἐπειτα ἀρχίσατε νὰ γράψετε.— Μαρτῖν Δημητριάδου, Θεσσαλονίκη. Τὸ ποίημα σας εὐχὸ καλὸ.— Γ. Γ., Πειραιᾷ. Μὰ δὲν εἶνε ποίημα αὐτὸ. Νὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἄλλεθρια τετραστιχὰ σας:

τὸ ἀναφέρειν ἄμεσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστολεμένη συνεργασία καὶ μὴ συνδουμένη ὑπὸ δικαιοῦματος κρίσεως ἐκ δροχιαῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσταί μας μᾶς γράφουν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προηθευθῶν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφεθῶν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιὰ τὸς διευκολύνωμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντικείμενον τῶν συνδρομῶν, φύλλον, βιβλίον, Ἡμερολογίον κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινήτῃ χροῖμα, ἀοιδιότητι τιμῆς.

Α. Τ., Μεσσηνίη. Τὸ βιβλίον ποὺ ἔχετε δὲν εἶνε πῆρως. Εἶνε ἓνας μόνον τόμος, ἐκ τῶν τεσσάρων ποὺ τὸ ἀποτέλεσμα ὁλόκληρον. Συνεπῶς κρατήσατέ το, ἀφοῦ μάλιστα σὰς ἔρπει καὶ σὰς διδάσκει. Καὶ στείλατε μᾶς κατὰλογον ὀνομα τῶν ἄλλων βιβλίων σας. Τὴν ἱστορίαν τῆς Βυζαντινῆς τὴν ἔχομεν ὁλόκληρη, εὐτυχῶς.— Ὡνάεθ Οὐδὲλλιορτικ, Ἀλεξάνδρειαν. Μᾶς γράψατε στήν φιλικὴ καὶ τόσο θερμὴ ἐπιστολὴν σας:

Ἐγαπητό μου Ἐμποικέτο. Τακτικὴ ἀναγνώστριά σου, σὲ παρακολούθω τρία ἔτη συνεχῶς καὶ κάθε Σάββατον περιμένομην τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀντικειμένου νὰ σὲ διαβάσω. Πρὸ παντὸς ἢ σελῆς τῶν «Καρτ-Ποστὰλ» μὲ τραβᾷ περισσότερο. Ἴσως γιὰτὶ κι' ἐγὼ βρισκω μεγάλην ἐναρτίστην στήν ποιήσιν. Ἐγὼ κάνει μερικὰ ποιηματὰ καὶ τώρα ἀπερῶσαίνα νὰ σοῦ στείλω δύο ἀπ' αὐτὰ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἶνε δημοσιεύσιμα, σὲ καμμίαν γωνίαν σου, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς εὐκρινῶς ἐάν ἐγὼ ποιητὸν ταλέντο, διὰ νὰ μοῦ δώσῃς θάρρος, διότι τὸ νεῖρον μου εἶνε νὰ γίνω μιὰ μέρα ποιήτρια:

Καὶ συνεχίσεις ἐμμέτρος: Σοῦ στέλλω δύο ποιήματα, ἓν νὰ τὰ ἐγκρίνῃς.

Δυστυχῶς, ἀγαπητὴ φίλη, βρισκόμαστε στή σκληρὴν ἀνάγκην νὰ σὰς ἀποθαρρύνω οὐ μ. ε. Εὐγενικὴ ἢ ἐπιθυμία σας νὰ γίνετε μιὰ μέρα ποιήτρια. Ἄλλα οἱ στιχοὶ σας δὲν εἶνε καλοὶ, δὲν δίνουν αὐτὴν τὴν ἐλπίδα. Καὶ νὰ, ἐπὶ παραδειγματῶν, τὸ ἓνα ἐκ τῶν δύο ποιημάτων σας:

ΣΥΒΣΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑ

Μὲ μαγευτὴν ἢ σελήνην, μὲ θύμει τὰ πάλια, τὰ ὄρατα μας τὰ γλέντια, τὴν θερμὴν σου ἀγκαλιά.
Σὺν θυμῷ μὲ κείνο τὸ βραδάκι, πᾶν μὲ περιμένω στὸ λιμανάκι, καὶ ἀνέλιπτα ὄταν μὲ εἶδες, μ' ἔσφιγγε στήν ἀγκαλιά σου δύο (χαρά).
Καὶ μύστες σὲ λατρεύω χρονοῖ μου σ' ἀγαπᾶ, θὰ σ' ἀγαπᾶ ἔως ἴθις καὶ κατὸν τάρο ἀέκκιμ ἐσένα

κι' ἐλπίσῃ, Ἐμποικετάξ μου, νὰ μὴ μ' ἀποθαρρύνῃς.
τι γλυκεῖά μου ἀγάπη δὲν θὰ ξεχνῶ.
Ὅλα σου ἦταν φέματα, ὅλα ἀπὸ μιὰ μέθη ἐρωτικῆ, καὶ τώρα τὰ λὲς σ' ἄλλη, καὶ ἔξωσας ἐμένα τὴ φτωχὴ.
Ὅλα γὰ μένα ἦσαν ὄνειρα ποὺ (σβῆσαν, θὰ τὰ θινάμην ἔως ἴθις καὶ κατὸν ὄρο, καὶ τὸν ὄρο πῶς δὲν θὰ πάρω (ἄλλον θὰ τὸν κρατήσω ὄσοπου ἔξω.

Ἄκοδτε λοιποῦν τὴν οὐβουλή μας: Πάψτε νὰ γράφετε στιχοὺς. Κι' ἀρχίστε νὰ διαβάσετε. Ἐτοί μόνον ὑπάρχει ἔλις νὰ δημιουργήσετε μιὰ ἡμέρα κάτι. Πρὸ πάντων μὴν ἀκούετε τὰ κοπιμῶν τῶν φίλων καὶ τῶν δῖθεν εἰδικῶν, σχετικὰ μὲ τὰ ποιήματα σας. Σχίσσατε ὅτι ἔχετε γράφει καὶ ἔνανδο κόμματα μετὰ καιροῦ, ἀφοῦ διαβάσατε πολὺ, παραπολὺ μάλιστα.— Φ. Στεφανάδην. Οἱ στιχοὶ σας καὶ καλοὶ καὶ κακοὶ. Τὸ ποίημα Ἐπαισιότερον, παραδειγματῶν χάριν, κακὸ. Δὲν λέει ἀπολύτως τίποτε. Προκαλεῖ μᾶλλον τὴν θυμωδία. Τὸ ἴδιο οὐδεὶν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, πλην ἐνός, τοῦ ὅποιον ἐρχεται σὲ κάποιον λογαριασμό. Τοῦ παρακάτω:

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τὸ ἀρχοντόπουλο πεθαίνει μέσ' ὅταν γονεῖων τὴν ἀγκαλιά. Φάρμακον πειὰ δὲν τὸ ἀνασταίνει τιμὲς καὶ δόξες καὶ φίλι.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΗΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΔΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 81-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία: Καλάθηρι).

Ὅροι συνδρομῶν ἘΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

Ἐστωρικὸν δι' ἓν ἔτος Ἀρχ. 200 Π. Ἐστωρικὸν Δολλάρια 6
Ἐξῆσινος 3 108 Π. Ἀμερικῆς 3 7
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὴν Κοινὴν ἐπιστολὰν οὐλοῖνα 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν
Ἰδιοκτικὴν τοῦ Ἐμπουκέτου κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Δέκα 7.
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Ἀρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ἘΜΠΟΥΚΕΤΟΥ:

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατά φύλλον πάλσην ἢ Ἐταρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωποῦμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κοινῷ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville. Congo Belge, ἴθις δέον ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Πάψτε πλέον αὐτὰς τὰς σκληροτήτας, καὶ ἄρχσα τὰς θυμωδίας. Μίαν φορὰν θέλησα κι' ἐγὼ ν' ἀδιαφορήσῃς θὰ σπεύσω ν' αὐτοκτονήσω ὅταν...

Κ. Θ. ο. μ. ε. Ὅχι χροῖμα. Εὐχαριστοῦμεν.— Μερὸπην Φ., Ἐνταῦθα. Ἡ καμπάνια τοῦ ἱδανικοῦ σούδου εἶνε πράγματι πολὺ πρωτότυπον. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ λάβωμε μέρος σ' αὐτὴν ἔλις ἢ δεσποινίδες καὶ ἔτι θὰ τὴν ἐκτιμῶν ὄσο καὶ σεις τὴν ἐκτιμῶν. Καὶ τὰ ὄρατα εἶνε σκοπιμὰς κατὰλληλα γὰρ δεσποινίδες. Συνεπῶς ἀπὸ τὸ φύλλον σας ἐξαρτάται ἡ ἐπιτυχία της.— Γ. ε. ὄρ. γ. Π. α. π. α. ν. Πάτρας. Ὅχι χροῖμα. Τὸ ἐπισκεῖ χίλις φορές. Σχολικὰ βιβλία δὲν ἀγοράζωμε. Τῶν ἱστορικῶν καὶ φιλολογικῶν στείλατε μᾶς κατάλογον, καθὸς καὶ τῶν παλαιῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημεριδῶν τῶν πρὸ τοῦ 1900. Μὴν κάμετε καὶ σεις τὸ λάθος μερικῶν, ποὺ μᾶς στέλλουν περιοδικὰ οὐχόνα, καὶ μάλιστα... Ἐμπουκέτου!... — Γρηγ. Διο... Κέρκυραν. Ὅχι, τὸ ποίημα σας δὲν ἦταν καλὸ, καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις, ἀφοῦ ἐπιμένετε:

Β Ρ Α Δ Υ
Τὸ βράδιον πέρατι σιωπηλὸν κι' ἐγὼ μελαγχολῶ, καὶ μὰ πολὺ θρηνηθῶ.
Πῆξ μου τί θὰ γενᾷ, ἀσπλαχη, Θεανὸν!...
Γιατὶ δὲν μὲ ληπνάσα, τίποτε δὲν θυμῶσα, τίποτε ἀπολύτως.
Ἐσα λοιπὸν θηρίος; Δὲν εἶνε στιχοὶ αὐτοί, κόριε. Εἶνε καθαυτὸ ἐξῆφρενοι οἱ!...